

Etablering av Grunnleggende Ferdigheter i Gitarspill og Redusert Fravær gjennom Precision Teaching

Rasmi Krippendorf

Denne studien søkte å etablere grunnleggende ferdigheter i gitarspill gjennom Precision Teaching. Målatferden var antall akkordskifter i løpet av 30 sekunder. Disse ble registrert av deltakerne selv. Data fra to deltakere presenteres. Deltakernes fravær ble også registrert og sammenliknet med en kontrollgruppes fraværspersent fra et tidligere semester. Resultatet viser at eksperimentgruppen hadde et bedre oppmøte sammenliknet med kontrollgruppen. Studien indikerer at tidtaking og høyt undervisningstempo virker motiverende og kan påvirke deltakeres fraværspersent positivt.

Nøkkelord: Precision Teaching, musikkundervisning, gitarspill

Precision Teaching (PT) består av en rekke prosedyrer som evaluerer undervisning og gir et objektivt beslutningsgrunnlag for om, når og hvordan et læringsprogram kan forbedres (White, 1986). PT er utviklet av Ogden Lindsley og baserer seg på fem grunnleggende utsagn, tett knyttet til B. F. Skinners eksperimentelle analyser av atferd (Lindsley, 1991): Eleven vet best, fokus på direkte observerbar atferd, frekvens som målestokk for atferd, bruk av standardskjemaer, og en systematisk beskrivelse og analyse av miljøbetingelser som ser ut til å påvirke atferd (White, 1986).

Lindsley (1992) skriver at PT bruker samme metoder for å innhente data og manipulere forsterkningsbetingelser som brukes i atferdsanalytisk forskning og at PT utelukkende forholder seg til observerbar atferd, både indre og ytre, men ikke til hypotetiske konstrukturer eller mentalistiske begreper. Hvor ofte en atferd forekommer innenfor et gitt tidsrom registreres fortløpende ved å sette

prikker i et oversiktlig skjema, Standard Celebration Chart (SCC), med semilogaritmiske skalaer. SCC kan lett sammenliknes på tvers av atferder og individer, og gir både elever og lærere en umiddelbar og presis grafisk oversikt over læringsprogrammets effektivitet (Calkin, 2005).

Tradisjonell undervisning i bruk av musikkinstrumenter foregår gjerne i separate leksjoner, hvor læreren på forskjellige måter presenterer de ferdighetene som eleven skal mestre, samt viser relevante øvelser. Det forutsettes at eleven gjennom repetisjon av øvelsene hjemme vil mestre ferdighetene til neste leksjon og kan fortsette i programmet. Et tilbakevendende og velkjent problem er at elevene ikke repeterer øvelsene hjemme og møter til neste leksjon uten forutsetninger for å fortsette i programmet. Læreren gjentar da gjerne sin presentasjon og eleven får muligens anledning til å øve ferdigheten under selve leksjonen, men sjeldent i et omfang eller i en kvalitet som vil sikre at eleven er klar til neste leksjon – det forutsettes fortsatt at det trenes hjemme. Situasjonen kan lett oppleves

Kontakt: Rasmi Krippendorf, Hagasvingen 14, leil. 312, 1474 Nordbyhagen. Tlf: 45 24 33 70, email: mail@rasmi.no

aversiv for både lærer og elev, og må antas å medvirke til fravær, frafall og fortsatt svake musikalske ferdigheter.

Ved å implementere PT i musikkundervisningen flyttes fokus fra lærerens presentasjon av materialet til elevens egen repetisjon av materialet i selve undervisningsleksjonen, noe som naturlig minker eller helt fjerner behovet for å trene hjemme. Aversive situasjoner som følge av elevens manglende forberedelse vil også reduseres eller ikke forekomme. Det kan medføre at deltakernes fraværsprosent faller.

PT er utviklet til og har primært vært benyttet i trening av personer med forsinket utvikling. Også i Norge blir PT fortrinnsvis benyttet ved trening av ferdigheter hos personer med diverse diagnoser (Tøssebro 2007), men det finnes også enkelte studier hvor prosedyren har blitt anvendt for å etablere atferd hos personer med vanlig utvikling og uten diagnose (se for eksempel Løkke og Løkke, 2006). Det foreligger ikke studier som undersøker effekten av PT på etablering av ferdigheter i bruk av musikkinstrumenter eller elevers fremmøte.

Denne studien undersøker effekten av å bruke PT til å etablere grunnleggende ferdigheter i gitarspill, og om dette kan ha noen innvirkning på deltakernes fravær. Fraværet ble sammenliknet med fravær hos deltakere i et tidligere semester, hvor det ikke ble brukt PT.

Metode

Deltakere

Deltakerne var 34 betalende elever på kveldskurs. Alle deltakerne ble tilfeldig inndelt i en intervensjons og en kontrollgruppe avhengig av innmeldingstidspunkt (vår og høst). De to gruppene fremsto som like hva gjelder gitarferdigheter, kjønnsfordeling og alder. Alle var nybegynnere innenfor gitarspill. Det var ca. like mange deltakere av hvert kjønn og det var omtrent dobbelt så mange barn som voksne i begge grupper. Kontrollgruppen besto av 16 deltakere

fordelt i syv klasser på vårsemesteret, mens intervensjonsgruppen besto av 18 deltakere fordelt i tre klasser på høstsemesteret. En elev i kontrollgruppen på opprinnelig 17 deltakere møtte bare opp til første økt og er ekskludert fra undersøkelsen.

Setting og utstyr

Undervisningen foregikk på kveldstid i vanlige klasserom, i ti økter over ti uker, hver økt på 45 minutter, både vår- og høstsemester. Deltakerne brukte egne gitarer.

Intervensjonsgruppen på høsten fikk utlevert blyant og registreringsskjema med felter til notering av navn, dato og frekvensskåre av akkordskifter. En digital stoppeklokke med nedtelling og alarm ble brukt.

Kontrollgruppen mottok vanlig gitarundervisning etter lærebok.

Design

Studien er en mellomgruppedesign uten pre- eller posttest, med fortløpende registrering av avhengige variabler. Den uavhengige variabelen er implementering av PT, og den avhengige variabel er deltakerens fravær. Fordeling i intervensjonsgruppe og kontrollgruppe er ikke randomisert, men basert på innmeldingstidspunkt.

Prosedyre

Læreren presenterte først to gitarakkorder for hele gruppen både ved å notere akkordene på tavlen, med navn og skjematisk oversikt med fingeretning, og ved å spille akkordene på gitar. Det ble deretter sjekket at alle deltakere fysisk kunne holde grepene og utføre skiftet mellom akkordene. Deltakerne fordelte seg to og to og lærer startet nedtelling med 30 sekunder på stoppeklokken. Den ene deltakeren skiftet mellom de to akkordene så fort som mulig, mens den andre registrerte antall skift. Resultatene ble notert i de utleverte skjemaene. Deretter byttet deltakerne roller. Ved å bytte roller fikk deltakerne lagt inn naturlige pauser i treningen og overanstrengte ikke muskler og sener i håndledd og arm. Deltakerne ble bedt

om å rose hverandre når de slo rekorder og lærer gikk rundt fra par til par og fungerte både som kontrollobservatør og som ekstra formidler av sosiale forsterkere. Dersom feil grep eller feil fingersetning forekom mer enn noen få ganger etter hverandre i løpet av en tidtaking ble grepet korrigerert av læreren og etterfølgende sjekket.

Når en deltaker oppnådde mer enn 35 skift på 30 sekunder ble det introdusert en ny akkord; et nytt skifte mellom to akkorder ble demonstrert og deretter trent på samme måten som beskrevet. Mestringskriteriet på 35 skift per 30 sekunder, svarer til 70 skift i minuttet; en dyktig gitarist tar uten besvær omkring 100 skift per minutt. Etter forutgående testing av hvor anstrengende det var å gjøre bevegelsene for en rutinert gitarist, ble 30 sekunder valgt som varighet per omgang.

Progresjonen av akkorder og akkordskifte var den samme for alle deltakere og startet med akkordene D og A7. Deretter fulgte akkordene Em, G, A, Hm, E og H7.

Som variasjon ble enkelte deltakere også bedt om å utføre skiftene med lukkede øyne, og etter de første akkordene ble det øvd skift mellom tre akkorder. I økt nummer seks ble det i tillegg til sosial forsterkning også gitt små sjokoladebiter for å ha slått en personlig rekord. I to økter ble det i noe av tiden øvd høyrehåndsteknikker etter samme system, det vil si på tid, men uten registrering av resultater.

Det ble ikke gitt hjemmelekser.

Reliabilitet

Mange av deltakerne var barn og da resultatene ble notert for hånd med vanlige tall

er det noen få data som ikke kan benyttes, fordi håndskriften er uleselig. En deltaker hadde også stor variasjon fra trial til trial (men likevel samlet fremgang). Enkelte datasett manglet navn og noen manglet datoangivelser.

Lærer fungerte som kontrollobservatør og roterte mellom elevparene fra omgang til omgang. Kontrollobservasjoner ble utført på omtrent 33 % av alle omganger. Det forekom marginale uoverensstemmelser mellom observatørene, især ved høyere skåre. Ved eventuelle uenigheter ble laveste skåre registrert. En nøyaktig utregning av observatørenighet er ikke foretatt.

Når det gjelder registrering av fravær er det bare én observatør.

Resultater

De 18 deltakere i intervensjonsgruppen hadde et gjennomsnittlig fravær på 6,11%, altså omkring en halv økts fravær per person. Det er registrert et gjennomsnittlig fravær på 21,18% for kontrollgruppen. Det tilsvarende to hele økter per person. Fraværsprosentene for kontrollgruppen om våren og for intervensjonsgruppen om høsten presenteres i tabell 1.

Nesten alle intervensjonsgruppens deltakere hadde fremgang både i hastighet på skift mellom akkorder og på antall akkorder mestret. En deltaker oppnådde dog bare kriteriene for tre akkorder. Vedkommende hadde ikke selv meldt seg til undervisningen. Det var en annen elev som også bare nådde tre akkorder, men med bedre flyt. De fleste øvrige elevene fikk trent minst fem akkorder,

Tabell 1. Oversikt over antall deltakere, grupper og samlet fraværsprosent for to semestre.

	Vår	Høst (PT)
Antall deltakere	16	18
Antall grupper	7	3
Deltakere per hold	2,3	6,0
Fravær økter	36	11
Fravær prosent	21,18%	6,11%

mange også syv. Den raskeste eleven nådde å trene på ni akkorder. De 18 deltakernes datasett, med de beste resultatene fra hver økt, presenteres i vedlegg 1.

Representative datasett fra et barn og en voksen i intervensjonsgruppen, innført i Standard Celeration Charts, er presentert i Figurene 1 og 2, som viser de to deltakernes grunndata fra hver økt, altså hver enkelt registrering i løpet av øktene. De to datasettene er valgt ut fordi de er komplette – ingen av disse to deltakere hadde fravær eller manglende data.

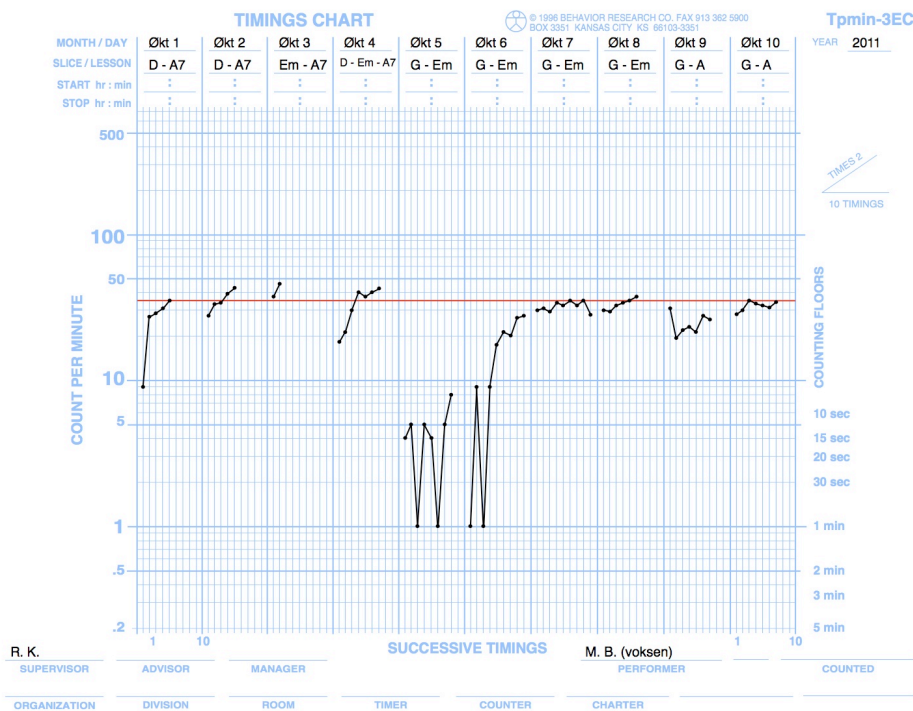
Deltaker M. B. (voksen) startet første økt med 9 skift, men lå fort høyt i skåre med beste resultat på 34 skift, og gikk videre til neste akkord allerede i andre økt. Først ved introduksjon av den fjerde nye akkorden i økt 5 hadde deltakeren en vanskelig start med beste resultat på bare 8 skift, og det ses en del variasjon og lite progresjon over en del omganger, men etter 4 økter var også dette

akkordskiftet oppe over 35. Deltakeren rakk å trene på seks akkordskifter og oppnådde mestringskriteriene for fire akkordskifter.

Deltaker W. B. (barn) startet med en beste skåre på 18 i første økt og brukte deretter mellom 2 og 4 økter på å oppnå mestringskriteriet eller tett på kriteriet for flere av de etterfølgende akkordene. Av hensyn til motivasjon ble det introdusert nye akkorder selv om kriteriet for forrige akkord ikke var oppnådd. Deltakeren øvde da vekslende på de forskjellige skiftene i samme økt og nådde etterhvert mestringsnivå for begge skiftene. Også denne deltakeren rakk å trene seks akkordskifter, men oppnådde bare mestringskriteriet for tre akkordskifter.

Diskusjon

Denne studien tok sikte på å etablere grunnleggende ferdigheter i gitarspill og samtidig registrere deltakernes fraværspersent.

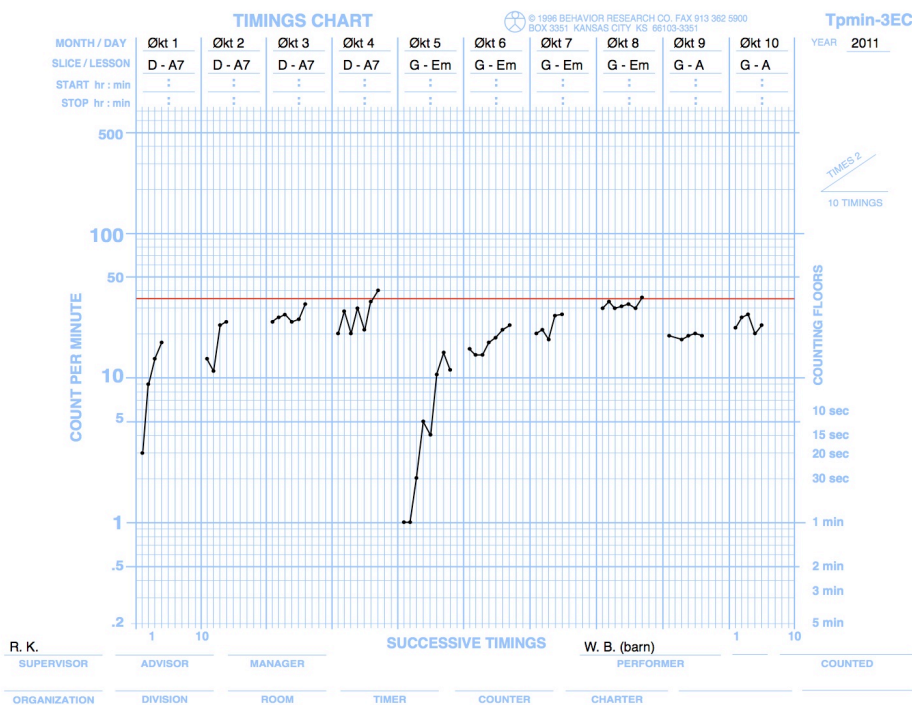
Figur 1. Deltaker M. B. (voksen) skårer per 30 sekunder per omgang over ti økter.

Intervensjonsgruppens fravær ble sammenliknet med kontrollgruppens fravær. Resultatene viser at fraværsprosenten for deltakerne i undervisningen med PT er mye mindre sammenliknet med deltakerne i kontrollgruppen (se tabell 1). Denne positive effekten kan sannsynligvis tilskrives bruken av PT.

I vanlig gitarundervisning forventes det at eleven øver hjemme og på en eller annen måte repeterer de ferdigheter som presenteres av læreren. I denne studien var all repetisjon lagt inn i øktene og det var lærerens primære oppgave å gjøre repetisjonene morsomme, ikke bare å presentere læringsmaterialet.

Fingersmidighet etableres gjennom mange hundre eller tusen gjentakelser av de samme bevegelsene, og i dette opplegget er det fokus på repetisjonene, men ikke som aversive gjentakelser. Repetisjonene er gjemt bort i en konkurranse om å slå sine egne rekorder. Det virket som om deltakerne ikke oppdaget at de i løpet av en økt fikk repetert et akkordskifte

flere hundre ganger. Ettersom intervensjonsgruppen og kontrollgruppen ble vurdert som forholdsvis like og det ikke er avdekket andre variabler enn implementering av PT, kan det høyere fremmøte tolkes som uttrykk for at prosedyren har en motiverende effekt på deltakerne. Det må likevel tas høyde for at enkelte deltakere i tillegg til øktene også har øvd hjemme, som ved vanlig musikkundervisning, og at resultatene derfor ikke utelukkende kan tilskrives implementeringen av PT, men kanskje må ses som et samspill mellom individuell motivasjon og prosedyre. Bruken av PT kan både ha motivert til høyere fremmøte og til økt hjemmeøving, men det kan også tenkes at de samme personene ville ha øvd hjemme uansett. Forskjellen mellom intervensjonsgruppens og kontrollgruppens fremmøte er dog så markant at det ikke kan forklares med hjemmeøving, fordi hjemmeøving også må ha forekommet hos enkelte deltakere i kontrollgruppen.

Figur 2. Deltaker W. B. (barn) skårer per 30 sekunder per omgang over ti økter.

De fleste av deltakerne i studien hadde selv meldt seg til undervisningen og det må antas at motivasjonen for å lære å spille gitar i utgangspunkt er ganske høy, noe som utgjør en mulig feilkilde, da det kan fremføres at studien uansett læringsmetode ville vise bra resultater. Men det er både deltakerne i intervensjonsgruppen og i kontrollgruppen som har meldt seg selv til undervisningen og gruppene vurderes derfor å være forholdsvis like.

Hva angår antall akkorder og mestringskriterier for akkordskifter har den tidligere gruppeundervisning om våren som fulgte vanlig læringsprogram ikke hatt klare kriterier for innsamling av data og det er derfor vanskelig å foreta noen pålitelig sammenlikning, hva angår selve undervisningsopplegget. Det foreligger imidlertid data for fremmøte og det er bemerkelsesverdig at kontrollgruppens fraværsprosent er nesten fire ganger så stort som ved høstsemesteret hvor det ble brukt PT (se tabell 1).

Klassenes innbyrdes størrelse har dog også vært forskjellig (i gjennomsnitt var det 6 deltakere på PT, mens det var 2,4 i klassene i vårsemesteret). Det kan fremføres at den positive effekten på fremmøte ikke skyldtes PT, men klassestørrelse, noe som ikke kan avvises, men må undersøkes nærmere i fremtidige studier. En tilsvarende trussel mot validitet skal finnes i populasjonens størrelse (34 deltakere), som muligvis ikke er stor nok til at resultatene kan generaliseres.

Det kan spekuleres i faren for at feil responser automatiseres, og om hastighetstrening derfor først skal iverksettes etter at deltakere har oppnådd høy grad av nøyaktighet i utførelsen av en ferdighet. Når de grunnleggende ferdighetene som trenes ikke er avanserte eller sammensatte, men består av helt enkle bevegelser som i nærværende studie, er muligheten for feil respons imidlertid ganske begrenset. Det er lett både å oppdage og korrigere dem. Nøyaktighet, for eksempel målt i antall prosent korrekt skåre, er ikke representativ for om en person mestrer en ferdighet (Binder, 2003). Først

når ferdigheten kan utføres presist med høy hastighet kan man snakke om mestring, og gjennom bruken av PT trenes både tempo og presisjon ideelt samtidig. Det kan hevdes at det i mange lærings situasjoner faktisk er gjennom hastighetstrening at nøyaktighet oppnås, særlig når det er snakk om fysiske bevegelser.

Det skal nevnes at de fleste deltakere startet med resultater under ti per 30 sekunder, men at nesten alle etter noen få repetisjoner hadde fordoblet sine resultater (se graf 1 og 2). Enkelte fikk over 35 skift allerede i første økt og fortsatte dermed til neste akkord.

Studien benyttet ikke den grafiske noteringen og fremstillingen av data som ellers er vanlig i Precision Teaching i form av Standard Celeration Chart (SCC), men lot deltakerne selv notere deres skåre med tall i ferdiglagde skjemaer. Det ble ikke ansett å være hensiktsmessig å gi deltakerne opplæring i bruk av SCC, fordi mange av deltakerne var barn og fordi det bare var 10 økter til rådighet. I en annen setting, hvor SCC kan være kjent av deltakerne fra tidligere, vil det kanskje være bedre å bruke SCC, fordi fremstillingen av data blir direkte grafisk synlig med det samme og dermed lettere å få overblikk over. Med bruk av SCC vil tiden for notering av skåre kanskje også nedbringes en smule og det vil kunne forekomme flere omganger i hver økt. Men selv uten bruk av SCC påviser studien at det å konkurrere med seg selv er en effektiv læringsmetode. At det for mange er sterkt motiverende å slå egne rekorder, notere resultatene og derigjennom kunne se egen fremgang virker også som en opplagt forklaring på det høye fremmøte.

Å spille gitar består naturligvis av mer enn å bare kunne skifte mellom grep, men hurtige og presise skift av grepene er likevel avgjørende for å mestre gitarspill. Deltakerne i intervensjonsgruppen opplevde å kunne spille sanger fra sangbøker allerede etter noen få økter og fikk dermed sannsynligvis ytterligere motivasjon til å delta i undervisningen. Dette gir prosedyren høy sosial validitet. Å

lære å spille etter noter eller improvisere soli vil muligens kreve andre læringsmetoder eller en utvidet tilretteleggelse av prosedyren, men for etablering av grunnleggende ferdigheter i form av fingersmidighet, akkorder, akkordskifter og høyrehånds anslag, må det konkluderes at PT er ytterst velegnet. Deltakerne i kontrollgruppen hadde ikke samme utbytte av undervisningen. Det var ingen av deltakerne i kontrollgruppen som kunne spille etter andre sangbøker enn læreboken og ingen hadde mestret mer enn fire akkorder etter ti økter.

De registrerte dataene for fravær viser at noe har hatt en klar positiv effekt på deltakernes fremmøte på høsten i forhold til deltakernes fremmøte på våren. Det høyere fremmøte må antas å ha medvirket til et høyere læringsutbytte og registreringen av konkrete læringsmål kan være den direkte motiverende faktoren i undervisningen.

Studien føyer seg til den stadig voksende mengde av studier som bekrefter PT som en effektiv prosedyre. Det kan imidlertid ikke utelukkes at studiens resultater kan tilskrives forskjeller i klassestørrelser, et forhold som må undersøkes nærmere. Andre forhold som bør avklares er om effekten kan skyldes sesongmessige svingninger, og det bør etableres bedre reliabilitet i registrering av fravær.

Referanser

- Binder, C. (2003). Doesn't everybody need fluency? *Performance Improvement Journal*, 42(3), s. 14–20.
- Calkin, A. B. (2005). Precision teaching: The standard celeration charts. *The Behavior Analyst Today*, 6(4), s. 207–213.
- Lindsley, O. R. (1991). Precision teaching's unique legacy from B. F. Skinner. *Journal of Behavioral Education*, 1(2), s. 253–266.
- Lindsley, O. R. (1992). Precision teaching: Discoveries and effects. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 25(1), s. 51–57.
- Løkke, G. E. H. & Løkke, J. A. (2006). Etablering av ballettdans ved hjelp Presisjonsopplæring (Precision Teaching). *Norsk Tidsskrift for Atferdsanalyse*, årgang 33, nr. 3, s. 111–118.
- Tøssebro, A. (2007). En innføring i presisjonsopplæring (precision teaching). *Norsk Tidsskrift for Atferdsanalyse*, årgang 34, nr. 4, s. 177–199.
- White, O. R. (1986). In search of excellence: Instruction that works in special education classrooms. *Exceptional Children*, Special Issue, 52(6), s. 522–534.

Etablering av Grunnleggende Ferdigheter i Gitarspill og Redusert Fravær gjennom Precision Teaching

This study tried to establish basic skills in guitarplaying through Precision Teaching. Target behavior was the number of chordchanges within 30 seconds, recorded by the participants. Representative data from two participants are presented. Participants absence was also recorded and compared to the absence of a controlgroup in an earlier semester. The results show a higher regular attendance compared to the controlgroup. The study indicates that measuring time and keeping a high pace in an educational setting is highly motivating and can effect absenteeism positively.

Keywords: Precision Teaching, teaching music, playing the guitar

Vedlegg 1. Datasett for 18 deltakere i intervensjonsgruppe. Tallene viser beste skåre per 30 sekunder per økt.

S. L.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1				(ingen data)				
2				(ingen data)				
3				(fraværende)				
4	43	38	40	30				
5			36	38				
6				46				
7				48	30			
8				32	40			
9				40	22			
10				38	35			
E. M. H.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1				(ingen data)				
2				(ingen data)				
3	33	22						
4	36	37	36					
5			31	19				
6				27				
7				33				
8				32	14			
9				22	24			
10				24	19			
P. K.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1				(ingen data)				
2	14							
3	16							
4	25							
5	17	16						
6	35	20						
7		36						
8			27					
9			35					
10			(fraværende)					
M. K.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1				(ingen data)				
2	44							
3				(ingen data)				
4		47	37	20				
5				26				
6				49	21			
7				(fraværende)				
8				31				
9				35	25			
10				(fraværende)				
E. F.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1				(ingen data)				
2	13							
3	37	21						
4		41						
5			37					
6				30				
7				36	14			
8				36	19			
9				31				
10				35				
C. N. A.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1	23							
2	27							
3	34							
4	35	24						
5	35	36	36	10				
6				(fraværende)				
7			35	14				
8				20	15			
9				37	35	36		
10	40	57	64	52	38	35		
W. F.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1				(ingen data)				
2	12							
3	29							
4	38	26						
5		38	35	10				
6				22				
7				31				
8				20				
9				35	20			
10				25				
S. E. H.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1	18							
2	25							
3	28							
4	35	22						
5	35	37	18					
6			27					
7			28					
8			35	27				
9			36	39	30	29	22	
10				35	35	38	9	
K. H. B.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1	43							
2	40	42						
3			38					
4			(fraværende)					
5			(fraværende)					
6	44			24				
7	45	45	43	32				
8	51	49	46	39	33			
9				37		31		
10						35		

M. H.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1	18							
2	36	24						
3		32						
4		37						
5			25					
6			32					
7				34				
8				45	28			
9					36			
10					33	17		
L. T. V.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1	23							
2	34	22						
3	35	39	35					
4				(ingen data)				
5				23				
6				32				
7				36	28			
8				39	37			
9				39		19		
10				(fraværende)				
W. B.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1	18							
2	28	3						
3	32	25						
4	40	37	23					
5				31	15			
6				31	22			
7				31	27			
8				35	17			
9				20				
10				28	16			
M. K. G.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1	21							
2	24							
3	29							
4	32	18						
5	39	21						
6		23						
7		27						
8		39	20					
9			27					
10			28					
M. B.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1	34							
2	43	41						
3		47						
4			43					
5				8				
6				30				
7				35				
8				36	30			
9				31				
10				34	31			
A. N.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1	21							
2	20							
3	38	28						
4				(fraværende)				
5	37	35	37	16				
6	52	40	39	31				
7		50	48	36				
8		57	37	36				
9				35	31			
10					36			
M. S.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1				(ingen data)				
2	13							
3	22							
4				(ingen data)				
5				(ingen data)				
6		41	34					
7				(ingen data)				
8				28				
9				33	22			
10				33				
A. L. A.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1				(fraværende)				
2	13							
3	27							
4				(ingen data)				
5		39	11					
6				(ingen data)				
7				27				
8				32	24			
9					33			
10				(fraværende)				
G. F. H.	D-A7	Em-A7	D-Em-A7	G-Em	G-A	D-Hm	E-A	E-H7
1	40							
2	40	34						
3		37	30					
4		46	40					
5				29	26			
6				42	33			
7	47	43	43	42	31			
8	51	45	43		36	29		
9						38		
10						37	39	26